

La recàrrega d'Ascó II

Durant tot el mes de març, a la central nuclear d'Ascó es va dur a terme el complicat procés de recàrrega del combustible radiactiu.

Des del passat 23 de febrer i aproximadament fins a principis d'abril, és duu a terme la cinquena recàrrega de combustible del grup nuclear Ascó II des que el 1985 va rebre el permís d'exploració provisional (PEP). La primera càrrega es va esmerçar el 4 de maig del mateix any. Les recàrregues s'acostumen a fer cada 12 mesos i això implica que una tercera part de l'urani irradiat sigui substituït per urani nou, concretament per diòxid d'urani enriquit amb U-235. El nombre de barres combustibles que es renoven és d'entre 44 i 50, mentre que el reactor conté 157 barres.

Si no hi ha cap imprevist, Ascó II podria iniciar el procés de criticitat del reactor a finals d'aquest mes o a principis d'abril, ja que una recàrrega dura uns 40 dies, segons han confirmat fonts de l'Associació Nuclear d'Ascó, que és qui gestiona aquest grup nuclear, a més d'Ascó I. Aprofitant que la central està parada es realitzen diverses revisions i feines de manteniment que habitualment, quan el reactor funciona a ple rendiment, no es poden executar. D'entre aquestes operacions cal destacar el canvi dels quatre feixotubulars del condensador i una prova que només es fa cada cinc anys i que consisteix a sotmetre l'edifici de contenció a una prova de pressió per saber quina és la seua resistència. Aquest edifici és un cilindre amb parets de formigó armat i posttesat sobre una llosa de base també de formigó armat i posttesat. Les seves dimensions

Dalt, contenidor d'urani a Ascó II. Baix, el nucli de la central destapat. LLUIS A CAMBRA.

interiors són d'uns 40 metres de diàmetre per 59 metres d'alçada. La gruixària dels murs és superior a un metre.

A l'interior de l'edifici de contenció hi ha allotjats els components principals del sistema nuclear de producció de vapor, la cubeta del reactor, els generadors de vapor, les bombes de refrigeració del reactor i el pressionador, disposats en diversos compartiments blindats amb formigó, i també equips auxiliars i de seguretat.

Per a poder realitzar la

recàrrega d'Ascó II i les altres feines esmentades, al marge dels 50 treballadors de plantilla de què disposa aquest grup nuclear, hi ha 1.100 treballadors més d'empreses especialitzades en aquest tipus d'operacions que han estat contractades només per a aquest assumpte.

En aquest sentit, fonts de l'Associació Nuclear d'Ascó han confirmat que un d'aquests treballadors, Julián Fernández Sandoval, es va trencar una cama el 26 de febrer mentre era a l'edifici auxiliar d'Ascó I fent proves en

una maqueta del treball que posteriorment havia de realitzar a Ascó II en el transcurs de la recàrrega. El ferit no pateix contaminació radioactiva i el seu estat de salut no és greu.

Per controlar que cap treballador resulti contaminat, abans d'entrar en una zona radioactiva han de col·locar-se una roba especial per a aquesta part de la central. Quan se la trauen, es diposita en uns contenidors perquè sigui rentada en el mateix edifici. Si es produeix algun tipus de radioactivitat, la roba és llençada i el treballador és sotmès a un tractament de descontaminació. De moment no hi ha hagut cap cas amb aquesta tipologia, segons la central.

La recàrrega del reactor es localitza en primer lloc a l'edifici de contenció, que consta d'una sola planta, és de formigó armat i d'estructura metàl·lica. A l'interior hi ha uns fossats o piscines de 15 metres de fondària. El combustible nou és descarregat en aquest edifici i emmagatzemat en sec en un dels fossars. A través d'un tub de transferència de combustible que estableix la comunicació d'aquest edifici amb la cavitat de recàrrega de l'edifici de contenció, els elements combustibles nous són inserits en el reactor —després de retirar-ne els elements de combustible gastat—, els quals, per la mateixa via, passen a la piscina corresponent de l'edifici de combustible per a emmagatzemar-los sota l'aigua.

Cinta S. Bellmunt